

Te donabo ista rosa

(Latina versio Luciae Mattera carminis Simonis

Christicchi)

Te donabo ista rosa,

ista rubra rosa,

quamvis sis mea dulcis sponsa,

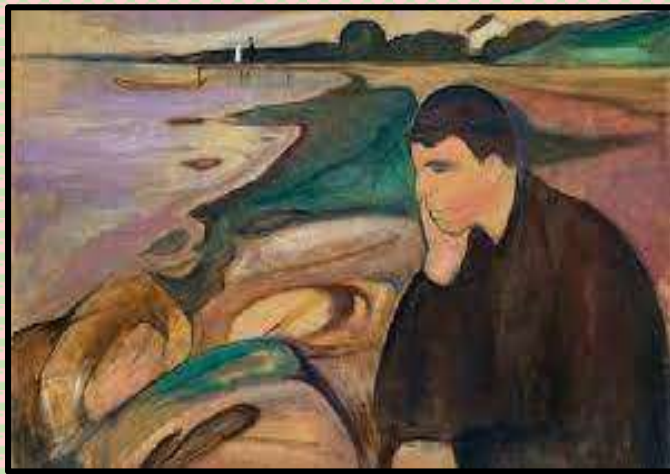
quadam alba rosa qua te possis

liberare

ab omni parvo tuo dolore...

*Te donabo quadam rosa,
quadam alba rosa
quamvis sis mea dulcis sponsa,
quadam alba rosa quae te
velat evocare
omnem parvum tuum dolorem...*

*Mihi est nomen Antonius,
ab infantia vivo hic in manicomio.
Sine ratione at cum amore,*

nunc tibi scribo de mea passione.

Te donabo ista rosa . . .

Per annos viginti optavi a te

amorem, amicis orbatum,

amentis more.

In somniis te vidi

in angelica visione,

tua manus me tangit

in dulci illusione.

*Amantes velut puncti sine phrase,
ut mille astronautae quae non remeant ad basim*

*Sunt pupi extensi, abstergendo sole,
apostoli Dei, qui eos numquam solet.*

*Te dona ista epistula, nunc debeo remeare,
ignosce eius carachtera Primae Elementaris.*

*Mirare nunc et iterum,
quod possum iam "solare"...*

